

תת"ע (ירושלים) 2699-05-24 - מדינת ישראל נ' אסעד הנאדי

תת"ע (ירושלים) 2699-05-24 - מדינת ישראל נ' אסעד הנאדישלום ירושלים

תת"ע (ירושלים) 2699-05-24

מדינת ישראל

נגד

אסעד הנאדי

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לתעבורה בירושלים

[24.09.2024]

כבוד השופטת מיכל שביט

החלטה

1. בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], תשמ"ב-1982, "נגזר דינו של הנאשם בחטא או בעוון שלא בפניו, רשאי בית המשפט, על פי בקשת הנידון, לבטל את הדיון לרבות את הכרעת הדין וגזר הדין אם ניתנו בהעדרו, אם נוכח שהיתה סיבה מוצדקת לאי התייצבותו או אם ראה שהדבר דרוש כדי למנוע עיוות דין...".
לא שוכנעתי כי התקיימו במקרה זה אלו מהעילות לביטול פסה"ד אשר ניתן נגד המבקשת בהעדרה.
2. מאישור המסירה המצורף לתגובת המשיבה עולה כי הודעת תשלום הקנס נשלחה לכתובתה הרשומה של המבקשת בדואר רשום והוחזרה מהסיבה "העתיק מקום מגוריו למען לא ידוע". על מנת לסתור את חזקת המסירה הקבועה בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי, תשל"ד-1974, על המבקשת להוכיח שלא קיבלה את ההזמנה מסיבות שאינן תלויות בה. כפי שנפסק לא אחת, מי שלא דווח לרשויות על שינוי הכתובת אינו יכול ליהנות ממחדלו ולטעון כי לא פעל במועד מאחר שלא קיבל את דבר הדואר לידי, שכן אין מדובר בנסיבות שאינן תלויות בו (ר' למשל עפת (ב"ש) 25448-05-22 נועם שמואל זיני נ' מדינת ישראל, פורסם בנבו, 14.06.2022). מכאן, שלמבקשת ניתן יומה.
3. כמו כן, לא שוכנעתי כי ייגרם למבקשת עיוות דין אם לא תתקבל בקשתה.

4. ההלכה היא כי עילת "אחר נהג" אינה מבססת חשש לעיוות דין וכי אין לראות בה כ"נימוק מיוחד" המצדיק את הארכת המועד להישפט או את ביטול פסק הדין (רע"פ 7709/13 שמעון סאסי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.11.13), רע"פ 7018/14 מיכאל טיטלבוים נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 30.10.2014)). הדברים נכונים גם במקרים בהם קיימת תשתית ראייתית מוצקה לפיה אדם אחר ביצע את העבירה ולא הנאשם עצמו, זאת בהסתמך על תצהירו של אחר המודה בנהיגה ברכב בזמן ביצוע העבירה שהינה ראייה מוצקה ובעלת משקל (רע"פ 7839/08 שמעון קורנפלד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.11.2008); רע"פ 9540/08 עופר מוסברג נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 8.1.2009); רע"פ 8927/07 סעד אבו עסב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 29.1.2008), רע"פ 8626/14 סמארה נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 10.2.2015), רע"פ 2754/12 ביסמוט נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 19.4.2012), רע"פ 222/13 מחמוד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 17.1.2013)). מקל וחומר, נכונים הדברים מקום בו לא נמסר כל מידע אודות זהותו של אותו נהג לכאורה, כבמקרה דנן.
5. יודגש כי הניקוד שנרשם על ידי רשות הרישוי אינו עונש, שכן הוא אמצעי תיקון המוטל על מבצעי העבירות לתקן את התנהלותם בדרכים ולהימנע מלבצע עבירות נוספות וכשלעצמו אינו מקים עילה של עיוות דין (עפ"ת 21114-07-19 פראנק נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 26.07.2019)).
6. בית המשפט מחויב לתת ביטוי לעקרון סופיות הדין ולא להשתמש בסמכותו להאריך מועדים כדבר בשגרה. ראו בעניין זה ע"פ (באר שבע) 4252/07 נאוה משיח נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 05.11.07): "לא אחת נאמר על ידי בתי המשפט כי ערכאות השיפוט אינן יכולות לאמץ מתכונת הנותנת גושפנקא עקיפה לחוסר האכפתיות של הציבור. [ראה דברי כב' הש' שמגר בבר"ע 418/85 פרץ רוקשטיין נ. מ"י פד"י ל"ט(3) 279]. על הציבור לדעת כי פתיחת בית המשפט עומדת בפניו כזכות מהותית, אולם זכות זו כפופה לפרוצדורה וזמנים בהם חייב הציבור לעמוד. עמידה בלוחות זמנים יש בה כדי לקדם את הסדר הציבורי, יעילות עבודתו של בית המשפט לרבות עשיית הצדק כלפי כלל הציבור. אי עמידה בזמנים, ולאחריה ביטול של פסקי דין של מתדיינים שלא התייצבו במועד אליו הוזמנו, תביא לסחבת ועומסים מיותרים בניהול התיקים, באופן המכביד לא רק על בתי המשפט כי אם גם על כלל הציבור הממתין ליומו בבית המשפט".
7. נוכח האמור לעיל ומשמצאתי כי בנסיבות העניין גובר האינטרס הציבורי המחייב את סופיות הדין על פני נסיבותיה האישיות של המבקשת, אני דוחה את הבקשה לביטול פסק-הדין.
8. בהתאם, מורה על ביטול עיכוב ביצוע פסק-הדין. המועד להפקדת הרישיון ולתשלום הקנס יוארך עד ליום 31.10.24.
- ניתנה היום, כ"א אלול תשפ"ד, 24 ספטמבר 2024, בהעדר הצדדים.